

TRTE

Časopis društva Kerini & Stritarji

Evropa! Kaj pa zdaj ...?

Tale uvodnik nastaja kot ponavadi zadnjih »pet minut«. Tokrat ne le pred končno redakcijo prispevkov za novo številko Trt, ampak nekaj ur pred usodnim dogodkom, ko bo končno Slovenija tudi formalno dahnila svoj usodni da in vstopila v evropski harem.

No, pa kaj ??? Kaj pa bo drugače? Sonce bo se vedno vzhajalo takrat in tam kot poprej – vsako jutro, odvisno sicer le od trenutnih vremenskih motenj. Krka bo še vedno tekla dol proti Brežicam, krave bodo mukale, če bodo lačne in jih nihče ne bo pravočasno pomolzel, in lastovice bodo pridno zidale svoja gnezda, ščebetale in z veliko hitrostjo lovile muhe.

Mi bomo seveda zjutraj odpirali oči in ugotavljali, kaj nas vse boli, ker baje če nas ne bi nič, bi po štiridesetem letu itak pomenilo, da nismo več med živimi.

Ampak če jutri stopiš na cesto, vendarle hodiš svobodno in vzravnano po evropskih tleh! To pa ni kar tako! Aja?

V Evropi smo že od nekdaj. Pridružujemo se le politični tvorbi, ki se imenuje Evropska unija. Nekaj teh tvorb, bolj ali manj malignih, smo že preživeli in se ob crkovanju nekaterih celo zabavali.

Zato brez strahu in bojzani. Bolj ali manj nam bo tako, kot se bomo sami postavili. Mislim, da je to glavni pozitivni moment te pridružitve: nenadoma se bomo morali soočiti s svojo podobo v zrcalu. Kako bomo opravili ta izpit, pa je odvisno predvsem od nas samih. Nekateri ga bodo najbrž takoj, drugi kmalu, del čez čas in nekateri spet nikoli. Nič pretresljivega, vse je kot ponavadi.

Tako bo ta prehod v novo skupnost za nekatere boleč, za druge pa nič posebnega. Pobratiti pa moramo tisto dobro, novo, kar nam bo dalo nov zagon v kvaliteti življenja in bivanja. Če bomo to znali, smo na konju in spet lahko opazujemo, seveda z malo ironične razdalje do nas samih, kako bo Evropska unija pokala po sivih, ko bo čez leta prišla do točke, ki smo jo mi pravkar, pred dobrim desetletjem skusili na svojih hrbtih.

Zdaj pa si bom kot kakšna slogarca enkrat za spremembo privoščil pogled v prihodnost in si prilastil nekaj stavkov za napovedovanje naše prihodnosti v novi državi. Vsem se že vnaprej opravičujem, ker sem presegel svoja opolnomočja: priložnost je enkratna in se res ne zgodi vsak dan! Zatorej ...!

Najprej bomo imeli Slovenci težave s prilagajanjem in »otipavanjem temperature«. Čez leto ali dve, tri, ko bomo bolj spoznali skrivnosti delovanja Evropske unije, pa nas ne bo nihče več ustavil. Slovenija bo postala regionalno središče na ozemlju, dosti večjem, kot so naše sedanje meje. Ljubljana bo središče dogajanja na prostoru, ki bo obsegal večkratno površino naše zdajšnje narodne poselitve ... Dovolj!

Če ne verjamete, ste si sami krivi. Čez nekaj let me seveda lahko primete za jezik. Bom dal za liter cvička.

Pa srečno! ■

Vaš Peter Povh, urednik

VSEBINA

⊗ Podbočje in vstop v Evropo
Mirko Jančigaj

⊗ Pismo uredniku
Vida Sotler

⊗ Do kam seže Balkan?
Andrej Stritar

⊗ Zapuščina Rudolfa Didka
Faksimile

⊗ Še nekaj o Evropi in Slovincih
Uredništvo

⊗ Otroški kotiček
Martina Banič

⊗ Esej o Evropi
Gregor Cuzak

⊗ EU
Alenka Kerin

⊗ Vabilo na piknik

⊗ Ustvarjalni kotiček
Daša Kerin Cerkovnik

⊗ Zadnje novice:
Član Kerinov & Stritarjev
v vlogi manekena

Še ena čestitka

Jože Cuzak v reviji Gradbenik

Podbočje in vstop v Evropo

Na Martinovo soboto, 8. 11. 2003, smo bili s prijatelji na izletu po Kozjanskem. Ogledali smo si zanimiv muzej na prostem v Rogatcu, kjer predstavljajo pogoje bivanja na subpanonskem področju. Predstavitelj je s stališča ocenjevanja razvoja človekovega bivanja izredno zanimiva in poučna. Očitna je iznajdljivost ljudi, ki so si v težkih pogojih vedno znali izboljšati življenjske pogoje.

Na povratku smo se ustavili v industrijski prodajni steklarne v Rogški Slatini. Po telefonu so me prosili, da poiščem kozarce za vodo iz serije Medana. Prodajalke so me debelo gledale in mi prijazno odgovorile, da takih tipov kozarcev sploh nimajo. Presenečenje je ublažil prodajalec pri blagajni, ki je prijazno pojasnil, da so to kozarci, ki jih je posebej za svoje kupce naročil znani vinar Kristančič iz Medane in jih ne prodajajo in nimajo na zalogi, ker jih naredijo zanj samo po naročilu.

Tudi Goriška Brda, kjer se nahaja Medana, so bila in so še manj razvito področje v Sloveniji, pa se je med njimi našel vinar Kristančič, ki si je s svojimi vini že priboril mesto med prvimi stotimi vini, ki se nudijo najimennitnejšim kupcem v Ameriki. Pri takem uspehu ni presenečenje, da si je naročil posebno, lastno obliko kozarcev, ki že vzbujajo interes estetsko zahtevnejših kupcev kozarcev.

Iznajdljivost ljudi pri izboljševanju življenjskih pogojev in osebno doživeta afirmacija slovenskega vinarja v izredno težkih pogojih za uveljavitev naših vin na amerškem trgu sta me ponovno navedla k razmišljanju, da je potrebno vse pogosteje opozarjati vse nas in naše okolje, da se moramo neprekinjeno seznanjati z novostmi okoli nas, ker si bomo le na usposobljen način lahko pridobivali enake ali celo boljše pogoje za življenje, kot jih ima Evropa. Tudi Podbočje in ne samo vas, temveč celotna krajevna skupnost je področje, kjer sta inovativnost in razmišljanje o razvoju stalno prisotna. Naraščanje števila otrok in pouk v vedno boljših pogojih šolanja sta osnovna garancija, da bodo zahteve po boljših življenjskih pogojih neprekinjeno naraščale. Razvoj in razvojno razmišljanje vseh občanov, predvsem pa mladih, je potrebno vzpodbujati brez prestanka.

Z vstopanjem v Evropo, kar je pred vrati, se bodo razmere zopet spremenile. Ponovno bomo morali iskati nove tržne pristope z novimi programi, ker se

dimenzija in zahteve trga, ki bo pripravljen sprejemati proizvode iz naših rok in glav, v osnovi spreminjajo. Pri spremenjenih pogojih pa se ne spreminja sposobnost naših občanov, ki je kljub vsem težavam, ki smo jih imeli v preteklosti in jih imamo tudi še danes, nadpovprečna. To prepričanje me spremlja že vse moje življenje in je bilo ponovno potrjeno v četrtek, 13. 11. 2003, ko smo bili na razgovoru s slovenskim župnikom Dorijem iz Berlina seznanjeni, da so naši delavci v Berlinu nadpovprečno usposobljeni, da pri veliki brezposelnosti v Nemčiji Slovenci niso med njimi in da se zakonski partnerji Slovenk in Slovencev intenzivno učijo slovenskega jezika, ker večina predvideva nadaljevanje življenjske poti v Sloveniji.

Vsa ta spoznanja nas opozarjajo, da v Sloveniji obstaja potencial za uveljavitev ljudi, ki so tu doma, pa tudi za uveljavitev ljudi iz Evrope. To pomeni, da se bo konkurenca v boju za življenjski prostor povečala, s tem se bodo zaostri pogoji za gospodarjenje in za pridobivanje sredstev za boljše, udobnejše življenje. Ob tem razmišljanju se pojavlja vprašanje, kako zavarovati sebe, svoje in najbližje okolje pred stresom, ki nas čakajo. Odgovor postaja vedno preprostejši, vendar pa zahteven. Znanje in želja po novem znanju vseh, predvsem pa mladih, bosta omogočila prednostno izkoriščanje razširjenega področja možnega delovanja in ukrepanja. Znanje in izpopolnjevanje znanja morata omogočiti večjo in še bolj razširjeno podjetniško iniciativo, kot se je že uveljavila in ponovno dokazala, da nekdanji izvozni uspehi Stritarja iz prvih dni dvajsetega stoletja niso bili le glas vpijočega v puščavi, temveč smerni kazalec sposobnosti teh ljudi, boriti se in biti uspešen na najzahtevnejših trgih.

Uveljavitev cvička kot priznane vinske kvalitete je dokazala možnosti dodatnih razvojnih uveljavitev, ki so se stalno kazale, nikoli pa se niso dokončno uveljavile v pravi tržni kvaliteti. Novi tržno in proizvodno uveljavljeni prijemi in rezultati dokazujejo, da potenciali Podbočja niso izčrpani.

Postavlja se vprašanje, kako pospeševati pridobivanje znanja za uspešno usmerjanje dnevnih in razvojnih aktivnosti. Odgovor se skriva v nas samih in v naši pripravljenosti sodelovati kot pravi sosed s sosedom, ker smo prepričani, da če bo šlo sosedu bolje, bo tudi meni bolje in lažje. To pravilo med Slovenci ni vedno sprejeto, ker preradi poudarjamo, da smo prvenstveno

Nevihta prihaja z evropskega zahoda

Foto Andrej Kerin

nevoščljivi in da je sosedsko sodelovanje čista utopija. Prepričan sem (velikokrat me opozarjajo, da sem prevelik optimist), da smo na pragu večjega medsebojnega razumevanja. V globalni ekonomiji je prisotna tendenca, da majhen

krog mogočnikov razpolaga z vsemi instrumenti vplivanja na pogoje gospodarjenja in tudi na pogoje življenja ljudi. Prav občani Podbočja se niso pripravljene popolnoma podrediti nekomu, ki bi po svojem osebnem prepričanju

in samo v svojo osebno korist izkoriščal razpoložljive potencialne. Skrb za lastno usodo bo pospešila iskanje dobrih skupnih razvojnih rešitev, ki bodo omogočile kvalitetno samoohranitev in razvojno uveljavitev tudi v globalni ekonomiji. Ta pričakovanja so utemeljena na osnovi karakterja ljudi, njihovega znanja in znane trmoglavosti ter sposobnosti učenja in pridobivanja znanja. Te karakteristike bodo omogočile razumsko vplivanje na čustvene reakcije, ki so osnova za pomanjkanje pametnih dogovorov. Vsa ta spoznanja bodo pospeševala potrebo po iskanju dodatnih komunikacij s svetom, s katerimi bi bolje spoznali razmere, ki bodo vplivale na ekonomska gibanja v Evropi in s tem v najbližji okolici.

Na koncu bi želel, da organiziramo še več razgovorov tudi na temo vode in njenega vpliva na globalno in krajevno ekonomijo. ■

Mirko Jančigaj

Dragi urednik Trt, Peter Povh!

Končno sem zbrala pogum, da ti na kratko pišem. Tebi in vsem, ki sodelujete pri zbiranju člankov za Trte in nas tako vztrajno razveseljujete z njihovo vsebino.

Vsega po malem je, kar me vedno znova pripravi do »branja na mah«. Sem kar »firbčna«, kaj ste spet napisali. Tvoji uvodniki so zelo izvirni in duhovičenje v njih me zelo zabava. Drugačni so spet od našega predsednika ali pa Janezovi. Ampak ravno to je še toliko bolj zanimivo. Sem bila pa zelo navdušena nad novoletnim uvodnikom, ki ga je napisala Alenčica, bil je drugačen, tako nekako nabit s čustvi – po žensko. Pa saj vemo, da smo ženske tudi tukaj glavne, čeprav manj pišemo kot moški.

Navdušena sem nad tem, s kakšno vztrajnostjo nam Daša pripravlja teme v Ustvarjalnem kotičku, še zlasti, ker sama nimam za te reči prav nobenega smisla. Pa da ne govorim o temah, ki jih skozi otroštvo in dogodke iz preteklosti v Trte tako vztrajno vnašata Janez in Mirko. Pa Gregorjevi eseji itn., da ne bom samo naštevala. Meni so Trte res všeč. Te zadnje, ki imajo črn naslov TRTE, so me asociirale na DELO – osrednji slovenski časnik. Malo heca mora biti. Le pišite še naprej, saj »mi vas imamo radi«. Jaz pa apeliram na ženske članice, da čim

Seja upravnega odbora društva in uredniškega odbora Trt na Polzevem 3. maja 2004

Foto Andrej Kerin ml.

več pišejo za Trte. Kaj praviš, Peter?

Na koncu pa moram povedati, da se zelo veselim srečanja, ki bo tradicionalno, deseto po vrsti. In to na našem domačem vrtu, v Podbočju!

Prav lepe pozdrave s Polzevega, tebi in drugim članom uredniškega odbora. Sedaj je tudi pri nas končno pomlad in upam, da se v kratkem dogovorimo za organizacijski sestanek. ■

Vida Sotler

Do kam seže Balkan?

Andrej Stritar na Vajnežu v Karavankah 26. 10. 2003

Foto Mojca Stritar

Že dober teden smo v Evropi – pa kaj? Se je kaj spremenilo? Jaz nisem začutil ničesar. Saj tudi nisem pričakoval. Ljudje smo pač taki, kot smo bili prej, ta v resnici veliki dogodek nas pač ne bo spremenil čez noč.

Sam sem utrip Evrope in sveta začutil že davno. Počnem pač take reči, kjer brez tesnega sodelovanja s tujino od nekdaj nismo mogli. In skozi to mednarodno sodelovanje sem že zdavnaj spoznal, da pri nas nismo ne slabši ne boljši kot kje na »imenitnem« zahodu, da smo povsod le ljudje, krvavi pod kožo, da vsakega skrbi predvsem lastna korist in šele daleč za tem pride vse drugo. Skozi vsa ta spoznanja se mi je še toliko bolj utrdilo prepričanje, kako ni prav nobenega razloga, da bi se Slovenci počutili kakor koli manjvredni. Prav jezen postanem, če kdo vpricho mene začne tarnati, kako da smo mi itak majhen narod, narod sužnjev, da moramo pač ubogati velike in podobne neumnosti. Dokler tako misliš, tak tudi si in te bodo za takega imeli tudi drugi. Če pa se glasno in jasno postaviš zase in za svoja stališča, te bodo upoštevali.

Saj poznate tisto: »Zakaj se pa obnašaš kot kakšen Balkanec? Na tak način že ne boš mogel delovati, ko bomo v Evropi!« Kakšna naivnost! Tovrstni Balkan se namreč razteza tja do zahodne obale Evrope, tam preskoči Atlantik, se nadaljuje v Ameriki in čez Pacifik in Azijo pride spet naokrog. Ljudje smo namreč prav povsod podobno krvavi pod kožo in se gremo povsod,

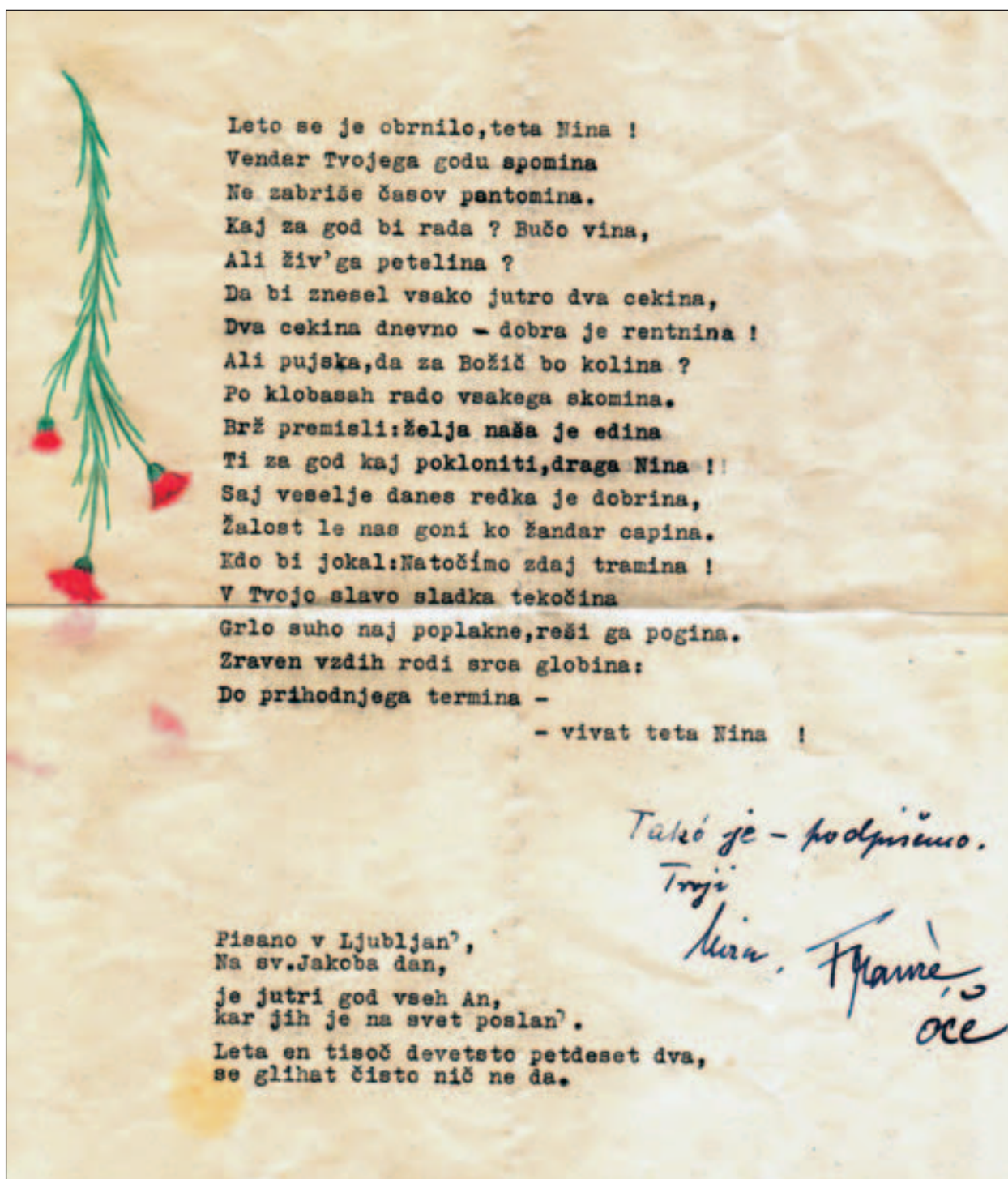
na vseh nivojih, prav umazane igrice. Že deset let sodelujem v upravnem odboru evropskega združenja (European Nuclear Society), dve leti sem bil njegov predsednik, in dobro vem, kako se sprejemajo odločitve. Veliki in vplivni člani začnejo nekaj rovariti »po kuloarjih«, razširjati nekakšne nepotrjene govoričke, tvorijo se neformalne koalicije, ves ta čas pa se v uradnih organih o vsem tem skorajda nič ne ve, dokler zadeve ne izbruhnejo in jih je treba na hitro spremeniti. Vas to na kaj spominja? Je komu to šlo na živce v stari Jugi? Gre komu to na živce v naši Sloveniji? Kar sprijaznite se in vdajte v usodo, svet se na tak način vrti vsepovsod. Zato pravim, da je Balkan povsod!

Vendar vse le ni tako črno. Res je tudi, da demokracija le deluje, težko, pa vendar. V vseh teh mednarodnih odborih sem se kmalu navadil, da nisem »jezika šparal« in sem vedno na glas povedal, kar sem mislil. In moje ideje so se kolegom iz drugih držav kar pogosto zdele dobre in so jih podprli. Na tak način sem na volitvah za predsednika celo premagal francoskega tekmeča. Celotno združenje je bilo namreč v krizi, velike članice (Francija in Nemčija) so hoteli eno pot, majhne smo imele drugačne želje. Veliki so pritiskali »kuloarsko«, širili govoričke, grozili s prenehanjem financiranja, Francozi so na vsak način želeli svojega predsednika. Na naši strani pa sem lahko le z argumentiranim prepričevanjem skušal pridobiti glasove. In mi je uspelo, zmagal sem s 336 glasovi proti 316. Mislim, da si bom osebno to štel kot največji dosežek svoje strokovne kariere: s svojimi idejami sem prepričal dovolj kolegov, da so mi sledili.

Odkar pa smo člani EU, sploh ni več razlogov za ponižnost! Dokler smo se še včlanjevali, je bilo treba taktizirati, popuščati nekje, zato da bi na drugem področju prišli bolje skozi. Sedaj smo enakopravni in ni prav nobenega razloga, da ne bi glasno razlagali svojih stališč. Naj navedem še en uspešen primer. Pravkar poteka v Bruslju priprava direktive (tj. neke vrste zakona za vse članice) z mojega področja. Avstrijci so hoteli v besedilo spraviti nekaj, na podlagi česar bi se lahko v bodočnosti vtikali v naše domače zadeve. Z jasnim in argumentiranim prepričevanjem predstavnikov drugih držav v komisiji, ki to pripravlja, smo dosegli, da je avstrijski predlog umaknjen iz besedila. Vse se da, le glasen moraš biti in dobre argumente moraš imeti. ■

Andrej Stritar

Zapuščina Rudolfa Didka

Irena Didek Pregl nam je posredovala originalno čestitko s katero so Grmovi leta 1952 voščili njeni babici Nini Didek za god.

Uredništvo

Še nekaj o Evropi in Slovencih

Pričujoča 34. številka Trt je po dolgem času tematsko – evropsko – naravnana in vsi avtorji od uvodničarja naprej ugotavljajo, da smo vendarle že ves čas v Evropi in da se kaj veliko ni spremenilo s prvim majem 2004. Hkrati prispevki govorijo o izkušnjah naših avtorjev z evropskimi kolegi, naše že objavljene čestitke in te v pričujoči številki pa potrjujejo, da se Kerini in Stritarji nimamo česa bati, še manj sramovati, pa tudi z žabje perspektive nam ni treba gledati na svoje nove sosede in sodržavljanke.

11. maja smo se Kerini in Stritarji lahko razveselili vesti na prvi strani Dela o podelitvi Plečnikovih priznanj, kajti ob priznanju lavreatu Zadravcu se blešči tudi Plečnikova medalja Mihi Kerinu, Majdi Kregar in Edu Ravnikarju za prenovo dvoran na Ljubljanskem gradu v letih 2000 do 2003. To je še ena potrditev prave smeri in trdega dela avtorjev, ki so bili v preteklosti prav gotovo deležni premalo pozornosti v pozitivnem smislu in prej preveč nenaklonjenih kritik.

Plečnikova odličja za leto 2004 so podeljena

Ljubljana – V Narodni galeriji so včeraj slovesno podelili Plečnikove odličja. Plečnikov nagrado je dobil naših evropski arhitekt Janko J. Zadravec za Umetniški muzej. Medalji za arhitekturo in krajinsko arhitekturo sta dobili: Prvo je dobil Rok Klavžiček za Turistično razstaje Ljubljana nad Ribarstvom, drugo pa avtorska skupina Miha Kerin, Majda Kregar in Edu Ravnikar za prenovi ljubljanskega gradu v letih 2000–2003. Medaljo za kulturni spomenik je dobil zavod za prostorsko kulturo Trupelji za svoje podzemlje. Študentska Plečnikova nagrada pa Rok Zidarčič za diplomsko nalogo Mestna prostorska arhitektura Eduarda Ravnikarja. Plečnikova odličja sta podelila ljubljanska županja Evgenia Štefanič in arhitekt Ivan Vrhovčan. Slovenska gospodarska in turistična zveza za kulturo Andreja Ribičar. Delovni prosti delovni Rok Klavžiček, Majda Kregar, Janko J. Zadravec, Miha Kerin, Tina Gregorič, Aljona Dekleva, Maja Šimovič, Vasa J. Perovič, Matjaž Bevk in Rok Zidarčič. Izbrana Edo Ravnikar ml., ki ga na podelitvi ni bilo. Fotografija s slovesnosti objavljena na 9. strani 8. Z.

Faksimile s prve strani Dela 11. 5. 2004

Pri namestitvi spominske plošče na Rabu (na sliki detajl) je sodeloval tudi DIAL in v njegovem imenu Miha Novak Foto Miha Kerin

Tudi v uredništvu Trt smo pred meseci spregledali Brumnovo priznanje Mihi Kerinu in Majdi Kregar za oblikovanje spomenika žrtvam fašizma na pokopališču na Rabu za odlično izraznost jeklene plošče nenavadno velikih dimenzij s 1433 imeni. Priznanje je konec novembra 2003 na prvem Bienalu vidnih sporočil Slovenije za najboljše delo v kategoriji informacijska grafika podelila mednarodna, torej prav gotovo evropska žirija. Več o tem si lahko ogledate na spletni strani www.brumen.org.

Tudi Evropa torej priznava, kar je dobrega, in morda se izkaže, da ne bo več tako trden pregovor »Nemo propheta in patria«, vsaj za našo novo širšo domovino ne!

Iskrene čestitke Mihi Kerinu in soavtorjem! ■

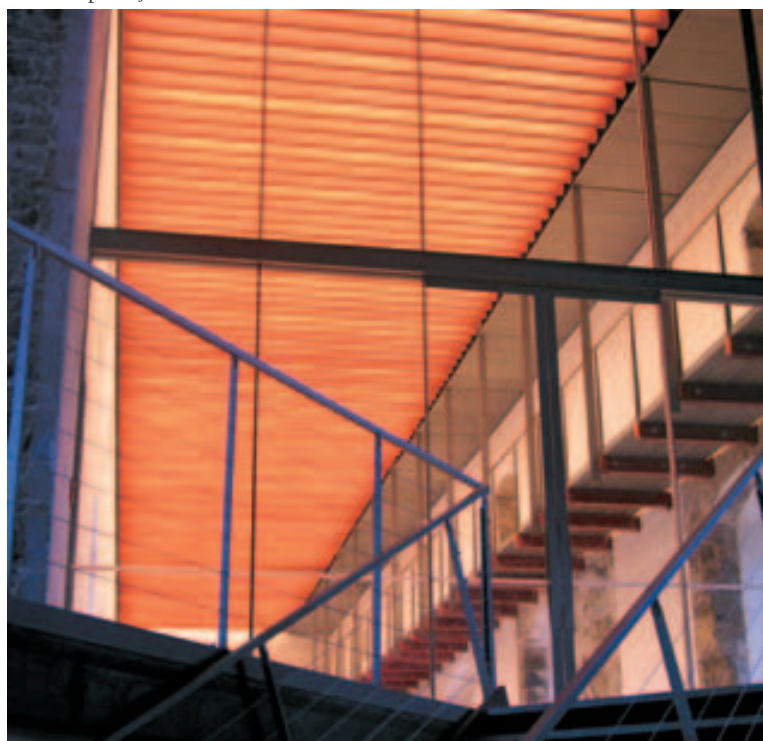

Upravni odbor
Društva Kerini &
Stritarji in
Uredništvo Trt

Plečnikova medalja

Dvorana palacij

Foto Miha Kerin

Umestitev spominske plošče v žlahtno okolje pokopališča Kampor na Rabu

Foto Miha Kerin

OTROŠKI KOTIČEK

Kompozicija, avtorica Martina Banič, 3. razred OŠ

Pripis uredništva: Kompozicija je bila uporabljena kot najboljša v razredu za tisk novoletne čestitke. Čestitamo, Martina!

Esej o Evropi

Evropa je dejstvo, pa ne šele od 1. maja 2004. Bistvo evropskega razvoja in ločitve od naše opičje preteklosti je v vzpostavitvi civilizacije, ki je bolj kot kjerkoli drugje na svetu katapultirala človeka v dobo, v kateri je pomanjkanje problem le še dela populacije, nikakor pa ne večine.

Pravzaprav niti ni potrebno iti nazaj do koloseja, panteona ali piramid. Ločnica med Evropo in sinonimom za nerazvitost – Afriko – je oddaljena od nas borih tisoč let in manj. V tem času se je izmenjalo največ petdeset generacij. Gledano iz perspektive Kerinov in Stritarjev je to komaj pet dob naše rodbine. V tem času se genetski material ni spremenil praktično za nič. Tudi s stališča okolja, biološko, še manj pa geološko, sprememb ni bilo.

Ključne spremembe so se seveda zgodile v načinu delovanja družbe. Družba v Evropi je bila pred tisoč leti kot testo. Potem se je zgodil kvas in testo je počasi začelo vzhajati. Nekajkrat smo bili v celotnem procesu tudi pečeni, saj je bilo kar nekaj z ognjem neskromnih herezij, uporov, revolucij, vojn, vstaj in podobnih piknikov, a rezultat danes je hlebec kruha.

V Afriki je bilo testo prav tako prisotno že pred tisoč leti. Žal je tam prisotno še sedaj, kot kaže, pa je takšne vrste, da zanj mi – kdo pa mi smo, da si o tem

sploh upamo razbijati glave !? – še nismo našli primernega kvasa.

Tudi družinsko društvo, kakršno je naše, je nekakšen kruh. Veliko je testa, malo je kvasa, a če sta vlažnost in temperatura pravi, potem za vzhajanje ni problema. Sledi le še peka in rezultat je tu.

Dejstvo je, da je tovrstnega družinskega kruha v Afriki ogromno. Vezi med člani družin so tako močne, da družine postanejo kar plemena. Plemena pa so socialno že tako čvrste tvorbe, da so zelo dolgotrajna in nespremenljiva. Kot bi opazoval grče v kosu odžaganega debela; krasne so, neponovljive, samih nepravilnih oblik, včasih kar zoprne, pa vendar zlahkne. Ko jih z veliko truda mizar obdela, dobimo najdragocenejše pohištvo.

Sledeč tej primerjavi bi lahko uspeh evropske civilizacije deloma utemeljili v razkroju širšega družinskega tkiva ter v velikem pomenu osnovne celice, najožje družine. Velik del zaslug gre pripisati vlogi krščanstva, ki predvsem nadomesti politeizem. Brez slednjega postane širša družina manj povezana, saj ni več specifičnih lastnih bogov, družinske legende zamrejo, ostanejo le med seboj podobne družine. Pleme razpade na manjše dele, družine, ki novo skupinsko varnost najdejo v nastanku nacionalne države ter deloma kasneje v razcepu krščanske cerkve na več kongregacij.

Danes se proces socialne atomizacije pospešeno nadaljuje. V družbi je vse več samostojnih gospodinjstev, vse več odraslih je samih, brez partnerja. Posledice so dokaj nepredvidljive, a skoraj zagotovo bo spremembe v najmanjši strukturi družbe mogoče opaziti tudi v globalnem merilu. Zagotovo se bo zmanjšal vpliv države.

Pojav Evropske unije je logična posledica tega procesa. Pričakovati je oblikovanje novih zanimivih geopolitičnih tvorb. Obenem je verjeten nastanek novih plemen. V novi družbi prihodnosti bodo imela bolj povezana plemena prednost, njihovi člani bodo imeli privilegiran dostop do hrane prihodnosti, informacij.

Pomen Društva Kerini in Stritarji je v pariteti, ki jo predstavljamo Evropski uniji. Na nek način smo v Evropsko unijo stopili pred desetimi leti, ko je društvo začelo z delovanjem. Naša naloga je, da se pomena vsega tega zavemo.

In kje je Afrika? Zame osebno čaka na svet, da se bo razvil do njenega nivoja. Takrat bo zgodovina človeka sklenila svoj krog. Zato vzklikam: S Kerini in Stritarji Afrika zdaj! ■

Gregor Cuzak

Dvorana palacij pogled proti vhodnemu stolpu

Foto Miha Kerin

EU

Evropa zdaj! je bil slogan v Sloveniji v letu 1994. Relativnost časovne dimenzije je nedvoumna. »Zdaj« je pomenilo deset let. No, in zdaj smo tam, kjer smo pravzaprav že ves čas bili – v Evropi.

Za nami so evforični, navdušeni govori pomembnih političnih oseb, za nami so prepričevanja, da se je do sedaj še vsaki novi pridruženici članice godilo bolje, za nami je praznovanje pomembnega trenutka vstopa Slovenije kot polnopravne članice v Evropsko unijo, za nami so razkošni ognjemeti, dobrodošlice in zdravice, popita sta pivo in vino, morda koga boli glava ...

Končno lahko v miru uživamo pomladne dni in opravljamo vsakodnevna spomladanska opravila doma in v službi.

Po naravi nisem evforičen človek. Ko se je Slovenija osamosvajala leta 1991, sem s tiho zaskrbljenostjo razmišljala o tem, koliko stvari je še nujno postoriti za to, da bomo imeli spodobno in dobro državo, v kateri bomo živeli v obilju in zadovoljstvu ter bili ponosni nanjo ...

Zadnji mesec pred vstopom Slovenije v Evropsko unijo. Dogodki se vrstijo z vsakodneвно navadnostjo:

Velikonočna sobota, 10. april 2004, stanje vremena dan prej je katastrofalno, vremenska napoved vzpodbudna. Andrej in Alenka Kerin se s prijateljskima Borisom in Hildo optimistično udeležita propagandno-športnega dogodka – predhodnice kolesarske dirke Giro d' Italia, ki bo sicer 23. maja potekala iz Italije v Slovenijo in na Hrvaško. Svež, od burje razjasnjen dan je za športno druženje mednarodne mešanice profesionalnih kolesarjev in pomembnih osebnosti – Jelko Kacin, Martin Strel, Ivo Daneu, Tone Fornezzi – Tof itn. – prijetno presenečenje. 45 kilometrov poti, obilica hrane in pijače in prijazna dekleta na startu pri Kanegri, Martin Strel nam, amaterjem, reže zrak na klancih pri Portorožu, lahka enolončnica za malico v Žusterni pri Kopru, pozdravi na mejnem prehodu v Škofijah in skozi lepo dolino Ospa na cilj – viadukt Črni Kal. Veliko medijske pozornosti ter snemanja znanih osebnosti. Vendar generalka za Giro ni povsem brez zapletov. Že na začetku. Ob prevozu kolesarjev in koles s Črnega Kala na startno mesto v Istri vsi nimajo osebnih dokumentov; med njimi nekaj Hrvatov in Tof ... Preizkušanje nove, že skoraj schengenske meje – stvar je resna. Tof se z družbo hrvaških ljubiteljev kolesarjenja nergajoč poda v uradne prostore slovenskih obmejnih organov, Jelko Kacin telefonira, se sprehaja gor in dol. Hrvaški policisti so tudi razumevajoči. Zadeva je urejena. Za drugič: kolesarji, pozor, med zobe osebno izkaznico, če boste prečkali mejo in če niste dovolj znana osebnost.

Foto Miha Kerin

V četrtek, 15. aprila, leti Andrej v Južno Afriko, v Cape Town; v četrtek, 22. aprila, leti Alenka v Pariz. Tako sem lahko v mislih v petek pomahala Drejcu, ko se je čez pariško nebo vračal proti domu, v Frankfurt. Ko bo v Frankfurtu, se mi zdi, je že skoraj doma in me ne skrbi nič več. Pa naj še kdo reče, da nismo v Evropi!!

Kaj je novega? Nič posebnega. V družbi s češkimi, poljskimi in ciprskimi bankirji imamo delovno srečanje in usklajevanje v Parizu. Euro je praktično pred vrati, tam enkrat v letu 2007. Nič več lastnega prilagajanja vrednosti tolarja evru, dovoljeno je le skromno nihanje tečaja. Cena denarja – obresti, bančne provizije –, gredo navzdol, proti evropskim. Vključujemo se v evropske plačilne sisteme. Dobro. A upam, da se Slovenci ne bomo preveč ali še bolj zadolževali. Nič ne bo več inflacijskih dobičkov in odpisanih posojil. Vse se plača. Nimamo alternative, kot so jo imeli in jo imajo npr. Švedi, ki so v evropski monetarni uniji, pa lahko ohranjajo svoj denar – krono. Za nove evropske članice bo euro obvezen, seveda, ko bomo izpolnili potrebne pogoje. Zbogom, tolar.

EU ali ne EU, to zdaj ni več vprašanje. Nismo tako »bogata in stara« država kot Švica; nimamo dobro unovčljivih naravnih rezerv nafte – kot Norveška ... in še bi lahko primerjali. Nimamo druge alternative. Evropa. Vendar verjamem, da bomo tudi iz jugoslovanske izkušnje sobivanja potegnili, kar največ se da. Navkljub realnim pomislekom evroskeptikov – enostavno, še najbolje se počutim doma – v Sloveniji. ■

Alenka Kerin

Vabilo na piknik

Vse nas, člane, in vse naše prijatelje in simpatizerje Društva Kerini & Stritarji, vabimo na piknik

**v soboto, 29. 5. 2004, ob 15. uri
na vrt gostilne Gadova peč v Podbočju.**

Piknik bo deseto redno druženje Kerinov in Stritarjev, ki so na prvem srečanju leta 1995 ustanovili svoje Društvo Kerini & Stritarji. Srečanje bo v Podbočju, ki je naš matični rojstni kraj. Ker smo »naročili lepo vreme«, bo prostor na vrtu gostilne Gadova peč poleg simboličnega pomena tudi prijetno okolje za sprostitev dobre volje. Poleg veselega druženja nam bo uspelo opraviti tudi redno letno obveznost, pregledati delo našega odbora v preteklem letu in potrditi načrte za v bodoče.

Potek dogodkov:

- ob 14. uri: pričetek registriranja prihoda na prostor za piknik; stalno bo na voljo elektronski pikado za tekmovanje starih in mladih;
- ob 15. uri: pozdrav predsednika Društva Kerini & Stritarji in otvoritev piknika;
 - ob 15.30: tekmovanje v malem nogometu; Gregor Cuzak izziva društvene ekipe v imenu Ljubljanskih srajc v malem nogometu. Igralo se bo dvakrat po deset minut. Moštva bodo sestavljena iz vratarja in petih igralcev v polju. Po ustni objavi izzivanja se je že najavila prva ekipa, ki se bo uprla izzivalcem in jo bo vodil Uroš Kerin. Pričakujemo, da bo izzivanje sprožilo odzive se pri nekaterih ekipah.
- ob 16.30: tekmovanje v hitropoteznem šahu v prostorih osnovne šole;
- ob 18. uri: letna skupščina Društva Kerini & Stritarji in razglasitev rezultatov;
 - ob 19. uri: sprehod na Stari grad;
 - ob 20.30: vrnitev in zabava.

Gostitelj, gostilna Gadova peč, nam bo pripravil posebno ponudbo za prehrano po posebnih klubskih cenah. Ponudba bo obsegala: telečjo kislju, sveže pečenega odojka, čevapčiče in na posebno željo tudi postrvi.

Če ponudba in s seboj prinesene zaloge (prinesemo lahko vse, kar si zamislimo in zaželimo za zadovoljitev naših potreb in želja po pijaci in jedaci) ne bodo zadovoljile trenutnih želja, bodo sladokusci lahko naročili v gostilni posebnosti, ki pa jih bodo plačali po posebnih nadklubskih cenah. Gostilna bo v zadovoljitev svojih stalnih gostov kljub našemu pikniku normalno delovala (vsa čast njim in njihovim naporom).

Med piknikom se pripravlja presenečenje, ki ga bomo odkrili na samem pikniku.

Na svidenje v Podbočju!

Rožice v lončkih, rožice na lončkih

Tokrat se bomo lotili predelave cvetličnih lončkov. Okrasili jih bomo z motivi iz papirnatih prtičkov. Najlepše se taka dekoracija obnese na neglaziranih glinenih posodah, saj se lepilo lepo vpije. Iz papirnatih prtičkov izrežemo motive, ki jih želimo prenesti na lonček. Motiv izrežemo tako, da še vedno ostane tudi rob bele barve, saj bo ta kasneje praktično neviden. Ko motiv izrežemo iz prtička, odstranimo spodnji dve plasti, tako da ostane le zelo tanka zgornja plast, na kateri je natisnjen motiv. Z okroglim čopičem nanese-mo lepilo Art potch na lonček, nanj pa nalepimo motiv iz prtička. Z lepilom previdno in počasi premažemo motiv še po vrhu, da se lepo prilepi in poravna. Lepilo je bele barve, vendar se ga ne bo videlo, ko bo suho. Pustimo, da se posuši. Beli robovi prtička so na belem lončku popolnoma nevidni. Praktično nevidni so tudi na svetlejšem glinenem lončku. Če želimo motive prenesti na temnejše lončke, iz prtička izrežemo ravne linije, saj bo tudi bela podlaga ostala vidna. Lahko pa del lončka ali celoten lonček pobarvamo z belo barvo, in ko se posuši, nanjo nanašamo motive. Bodite v cvetju.

Material ki ga potrebujemo:

- ⊗ prtički z različnimi motivi,
- ⊗ glineni cvetlični lončki,
- ⊗ škarje,
- ⊗ lepilo Art potch,
- ⊗ debel čopič z okroglo konico. ■

Daša Kerin Cerkovnik

Foto Andrej Kerin ml.

Član Kerinov & Stritarjev v vlogi manekena

Lovro Iskra

Foto Miha Kerin

Ko sem na televiziji videl reklamo za novo oblikovano stekleničko Fructala, se mi je pogled ustavil na mladeniču z dolgimi lasmi. Zdel se mi je zelo znan, a nisem vedel od kod. Spraševal sem se in spraševal, nato pa sem ga opazil že v 15. številki revije Ona 13. 4. 2004. Pokazal se je kot maneken neke blagovne znamke. Tako sem ugotovil, da je ta mladenič član društva Kerini & Stritarji Lovro Iskra.

Andrej Kerin ml.

Lovru čestitamo za uspešne predstavitev v vlogi manekena!

Uredništvo in upravni odbor

Jože Cuzak v reviji Gradbenik

V zadnji številki revije Gradbenik (»Pot do uspeha: DIAL Jože Cuzak s. p.« – Povzetek iz članka o Jožetu v osrednji gradbeniški reviji Gradbenik, April 2004, letnik 8, številka 4) je Jože Cuzak več kot odlično predstavljen. Številka je tematsko usmerjena v rezanje in vrtnanje betona, kot vodilno podjetje na tem področju pa je prav Dial, podjetje našega sorodnika in člana Jožeta. Razvoj poti Jožetovega uspeha, kot je zapisano že na naslovnici, kjer je tudi slika enega izmed delavcev v podjetju, je predstavljen v obširnem članku z veliko slikami, kjer najbolj v oči bijejo citati: »Nismo najcenejši, smo pa najboljši.«, »Kar obljubimo, to tudi naredimo.« ter »Človek mora sam sebi zaupati, pa ni nobena stvar pretežka.« Članek govori tudi o Jožetovi družbeno koristni aktivnosti v okviru Rotary kluba in njegovih prihodnjih načrtih z novim programom globinske hidroizolacije.

Jožetu v uredniškem odboru za uspešno predstavitev od srca čestitamo. ■

Uredništvo

Še ena čestitka

Iz zanesljivih virov smo izvedeli, da je bil naš urednik Peter Povh v Lillu novembra 2003 izvoljen za podpredsednika skupine strokovnjakov za televizijske mladinske programe EBU/UER. Predsednica je Francozinja Eve Baron iz FR 3. Evrovizija poleg vseh evropskih združuje tudi celo vrsto izvenevropskih pridruženih članov, ki opravljajo javni servis (Public broadcaster) informiranja. Tako so članice tudi Kanada, Južna Afrika, ameriške javne televizije, Jordanija, Egipt, Maroko itn.

Petru iskreno čestitamo in mu želimo veliko uspehov! ■

Uredništvo

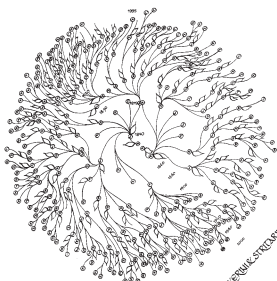
Fotografije so tokrat prispevali le štirje avtorji, ki pa si nikakor ne žele prisvojiti Trt, zato bralce pozivamo, da posredujejo fotografije že za naslednjostevilko.

M. A. in A. Kerin, Mojca Stritar in uredništvo

TEMA ZA PRIHODNJO ŠTEVILKO JE PROSTA!

**Društvo
& Kerini
& Stritarji**

ISSN 1318-895x

Izdalo Društvo Kerini & Stritarji, Ljubljana, Rožna dolina, cesta IX/26

TRTE, štiriintrideseta številka, Ljubljana, maj 2004

Uredniški odbor glavni urednik Peter Povh, Janez Banič,

Gregor Cuzak, Irena Didek-Pregl, Mirko Jancigaj, Alencica Kerin,

Andrej Kerin, Andrej Stritar

Jezikovno korigirala Mojca Stritar Tisk Grif & Pika